

[Glensgård.]

skal debatteres, og vi har ikke ment, man bare skal tage charterproblematikken ud, men at vi skal tage fat på hele SAS-debatten.

Hr. Ivar Hansen og de andre, som har fremsat et dagsordensforslag, har jo sagt direkte i folketinget, også under denne debat, at der skal lempes på to områder. Hvorfor står de pågældende så ikke fast på, at det er noget, de vil have? O. k., man har indgået et forlig med trafikministeren, hvori man siger: i dag er det fredag, i morgen er det lørdag, det nedfælder vi i et dagsordensforslag, som i øvrigt ikke siger ret meget. Men vi må selvfølgelig tage til efterretning, at et flertal kommer med denne vage henstilling til regeringen uden nogen som helst tidsmæssige krav – hr. Lowzow, der under debatten sidste gang sagde, at vi skal have det nu og her, at vi skal have en dato på, hr. Ivar Hansen, som kæmpede for, at charterudvalget skulle være færdigt inden jul, at det var noget, der hastede. Nu siger man bare »hurtigst muligt« til regeringen.

Disse ting vil vi selvfølgelig tage op til debat, og jeg skal derfor tillade mig at fremsætte to ændringsforslag til forslaget om motiveret dagsorden af hr. Ivar Hansen, som klart præciserer, at vi ikke vil fastsætte noget proceduremæssigt for regeringen med hensyn til forhandlingerne, og at vi ønsker fastsat en tidsfrist. Jeg skal derfor fremsætte følgende:

Ændringsforslag.

1) Ordene »med den norske og svenske regering« udgår.

2) Efter ordet »passagercharterflyvning« tilføjes: »til ikrafttræden senest den 14. februar 1977«.

Formanden:

Der er nu stillet 2 ændringsforslag til forslag om motiveret dagsorden fremsat af hr. Ivar Hansen (se foran). Disse ændringsforslag indgår nu i forhandlingen.

Søgaard (S):

Jeg skal meddele, at vi ikke kan tilslutte os de to ændringsforslag til hr. Ivar Hansens dagsorden; vi kan ikke fastsætte en bestemt tidsfrist for, hvornår et resultat skal foreligge, det må afhænge af de forhandlinger, der føres med de pågældende ministre. At sætte en pression ind her, som ikke er rimelig, synes vi ikke er

værdigt, det må foregå under normale forhandlingsvilkår. Derfor kan vi altså ikke godtage de to ændringsforslag.

Jeg vil også gerne sige til hr. Glensgård, at jeg ikke har udtrykt noget ønske om, at hr. Glensgård undlod at rejse spørgsmålet om SAS. Jeg har heller ikke udtrykt ønske om at forhandle om DSB. Jeg har bare sagt, at det, der også fremgik af hr. Glensgårds forslag til dagsorden, jo ikke gjaldt SAS' forhold generelt, men de specielle charterforhold, vi her har drøftet mest af alt. Jeg skal i øvrigt lade hr. Glensgårds bemærkninger herom ligge.

Ivar Hansen (V):

Jeg har med vilje ikke taget alle sider af luftfartsproblematikken op i denne debat. Det betyder ikke, at der ikke eksisterer andre problemer inden for det område, vi debatterer; eksempelvis har der været inddraget spørgsmålet om at etablere udenrigsflyvning fra jyske lufthavne. Det spørgsmål har jeg ikke taget op her, ikke fordi jeg ikke ønsker at drøfte det, men først og fremmest for at holde os til problemerne i forhold til charterselskaberne. Jeg vil gerne herom sige til ministeren, at vi, som rigtigt er sagt, har modtaget en fyldig rapport i trafikudvalget, og at det er en sag, vi i hvert fald gerne vil vende tilbage til en drøftelse af med trafikministeren på et senere tidspunkt.

Hr. Glensgårds dagsorden må vi afvise. Hvad er det, der står i hr. Glensgårds dagsorden? Der står, at regeringen skal sørge for, at liberaliseringen iværksættes inden 15. februar 1977. Hr. Glensgård siger videre i debatten: vi har jo ikke krævet noget, vi har ikke sagt: det vil vi have. Hvis sådanne forhandlinger nu ikke kunne føres til ende inden 15. februar 1977, hvad ligger der da i hr. Glensgårds udtryk »skal sørge for«? Er det hr. Glensgårds tanke, at vi, hvis forhandlingerne ikke kunne føres til ende med det ønskede resultat, fra dansk side skulle gå enegang, gennemføre ændringer på egen hånd, måske med den konsekvens, at det ville føre til en sprængning af det nordiske luftfartssamarbejde? Det skulle ikke undre mig, om det i virkeligheden er det, der er hr. Glensgårds tanke, men det er ikke vores tanke, og det er ikke vores ønske, for noget sådant er ikke i dansk interesse, det er i dansk interesse, at dette samarbejde kan fortsætte.

Jeg erkender, at der ikke kom så hurtige resultater af forhandlingerne i det nordiske